

کد خبر: 92122516684
یکشنبه ۲۵ اسفند ۱۳۹۲ - ۱۷:۴۴

چهار سناریوی موسویان برای رسیدن ایران و 5+1 به توافق

سرویس: سیاسی - انرژی هسته‌ای

سید حسین موسویان در یادداشتی درباره سناریوهای غرب برای دستیابی به توافق نهایی با ایران نوشت: ایران و گروه 5+1 تلاش می‌کنند که تا ژوئیه 2014 به توافقی جامع دست پیدا کنند. اما علیرغم حصول پیشرفت‌هایی مهم در این راستا، هنوز تفاوت‌هایی وجود دارد که این دو طرف را از یکدیگر جدا می‌کند.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، سید حسین موسویان، عضو پیشین تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران در یادداشتی که در وبسایت شبکه خبری الجزیره منتشر شده است نوشت: ایران و گروه 5+1 تلاش می‌کنند که طبق توافق اولیه‌شان که در نوامبر گذشته حاصل شد تا ژوئیه 2014 به توافق جامع و نهایی در خصوص مساله برنامه هسته‌ای ایران دست پیدا کند.

این کشورها در دور قبلی مذاکرات در وین به پیشرفت‌هایی دست پیدا کردند، شامل توافق بر سر یک چارچوب، برنامه اقدام و جدول زمانی برای دور بعدی مذاکرات؛ اگرچه هنوز تفاوت‌های حائز اهمیت وجود دارد که این دو طرف را از یکدیگر جدا می‌کند.

موسویان در ادامه نوشت: کشورهای عضو گروه 5+1 به و به ویژه آمریکا خواستار محدود کردن برنامه‌های هسته‌ای ایران به عنوان هسته اصلی سیاست‌های‌شان هستند؛ در حالی که ایران تلاش می‌کند این توافق براساس اصل شفاف‌سازی درباره ماهیت صلح‌آمیز بودن فعالیت‌های هسته‌پیش‌اش بنا کند.

قدرت‌های جهانی یک اتفاق نظر در این زمینه را خواستارند تا به ایران تنها اجازه دهند که غنی‌سازی اورانیوم را به صورت محدود و بومی ادامه دهد. بنابراین آن‌ها می‌خواهند محدودیت‌هایی را بر تاسیسات آب سنگین، تعداد و نوع سانتریفیوژها، سطح غنی‌سازی اورانیوم، حجم ذخیره اورانیوم غنی‌شده و تعداد تاسیسات غنی‌سازی اورانیوم تهران به علاوه قرار دادن ابزارهای کنترل و راستی‌آزمایی پیش‌تر اعمال کنند.

این محدودیت‌ها در عمل از ایران می‌خواهند که تاسیسات آب سنگین اراک و نیروگاه هسته‌ای فردو را تعطیل و تعداد زیادی از 20 هزار سانتریفیوژ خود را متوقف کند، غنی‌سازی اورانیوم را به پنج درصد کاهش دهد، ذخایر اورانیوم هگزا فلوراید غنی شده را تبدیل، گسترش سانتریفیوژهای پیشرفته‌تر را محدود و از تاسیسات بازفرآوری اش چشم‌پوشی

کند.

این درخواست و رای تعهدات بین‌المللی منع گسترش سلاح هسته‌ای است و به احتمال زیاد ایران آن‌ها را نمی‌پذیرند.

غرب با محدود کردن فعالیت‌های هسته‌ای ایران قصد دارد هرگونه ریسک انحراف را از بین ببرد و این امکان که تهران به ظرفیت تولید و ساخت بمب هسته‌ای از ذخایر اورانیوم غنی شده در سطوح بالا برسد را به حداقل برساند.

سیاست‌های ایران برای شفاف‌سازی توانسته است این اطمینان را حاصل کند. براساس معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان.پی.تی) و قوانین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که ایران از اعضای آن است باید در خصوص برنامه‌های هسته‌ای اش شفاف‌سازی کند.

غرب از ایران می‌خواهد که به معاهده ان.پی.تی و قوانین آژانس به درستی عمل کند. کشورهای عضو گروه 5+1 از گزارشات آژانس که تایید می‌کند ایران به معاهده ان.پی.تی پایبند است استقبال می‌کنند. اگرچه از زمان تصویب این معاهده در سال 1968 میلادی تاکنون تایید شده است که کشورهای عضو دیگری چون مصر، کره جنوبی و رومانی از این معاهده سرپیچی کرده‌اند اما هرگز با این کشورها همانند ایران رفتار نشده است.

سیاست‌های غرب برای محدود کردن فعالیت‌های هسته‌ای ایران این ریسک را به وجود آورده که ایران از توافقش با گروه 5+1 دست بکشد، بازرسان آژانس را بیرون کند، تجهیزات نظامی آژانس را از کار بیندازد و در نهایت به سمت تولید بمب حرکت کند. طرح پایانی این است: برخورد نظامی با ایران زمانی واقعی می‌شود که مذاکره کنندگان به توافق نهایی دست پیدا نکنند و چنین برخوردی تاثیرات بین‌المللی و منطقه‌ای وحشتناکی در پی خواهد داشت.

ایران و کشورهای عضو 5+1 این چهار سناریو را برای دستیابی به توافق جامع نهایی دنبال می‌کنند:

اول: عملی کردن فتوای آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی ایران. ایران یک کشور مذهبی است که باید از فرمان رهبرش مبنی بر ممنوعیت تولید، ذخیره‌سازی و استفاده از هرگونه سلاح کشتار دسته جمعی پیروی کند. احترام به حق ایران مبنی بر برخورداری از تکنولوژی صلح‌آمیز هسته‌ای بدین معنی است که این کشور هیچ دلیلی برای سرپیچی از معاهده ان.پی.تی ندارد. در نتیجه ایران و شش قدرت جهان باید از محدود کردن فعالیت‌های هسته‌ای ایران چشم‌پوشی و بر سر ابزارهای شفاف‌سازی در توافق نهایی‌شان بحث و گفت‌وگو کنند.

